

Το συλλαλητήριο που οργανώθηκε στις 4/2/2018 στην Αθήνα, με κεντρικό σύνθημα η *«Μακεδονία είναι μία και είναι ελληνική»*, ήταν ένα αντιδραστικό, εθνικιστικό συλλαλητήριο. Μπορεί οι διοργανωτές να φρόντισαν να μετριάσουν τις ακραίες εθνικιστικές εκδηλώσεις, σε σχέση με αυτό της Θεσσαλονίκης, όμως η ουσία παρέμεινε ίδια: **Μια συγκέντρωση με την στήριξη της ΝΔ, της επίσημης Εκκλησίας, της Χρυσής Αυγής και όλου του εσμού ακροδεξιών, εθνικιστών και φιλοΝΑΤΟϊκών που συγκεντρώνονται γύρω από τις «Παμμακεδονικές Ενώσεις της Υψηλίου».** Με την ανοιχτή στήριξη και προβολή όλων των ΜΜΕ που έχουν σταθεί ως τώρα απέναντι σε κάθε κοινωνικό αγώνα.

Η παρουσία των βουλευτών της ΝΔ –μεταξύ αυτών και του πρώην πρωθυπουργού Αντώνη Σαμαρά– του Λεβέντη και όλης της κοινοβουλευτικής ομάδας της ναζιστικής και υπόδικης Χρυσής Αυγής αποδεικνύει ότι είναι απλώς φληναφήματα όλες οι κραυγές περί «ακομμάτιστης κινητοποίησης του ελληνικού λαού».

Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ επιδιώκει να νομιμοποιήσει την πολιτική της, προβάλλοντας τον ακροδεξιό χαρακτήρα του συλλαλητηρίου. Στην πραγματικότητα όμως, συνεχίζοντας την ίδια επιθετική πολιτική Μητσοτάκη-Παπανδρέου-Καραμανλή, λειτουργεί σαν ατζέντης για την ευρωνατοϊκή ολοκλήρωση των Βαλκανίων και σε αυτό το πλαίσιο επιδιώκει την αναβάθμιση του ρόλου της ελληνικής άρχουσας τάξης, των ελλήνων τραπεζιτών και επιχειρηματιών, στην περιοχή.

Ευρύτερα, **οι δυνάμεις του συστήματος επιχειρούν μέσα από την καλλιέργεια κλίματος εθνικισμού να στρέψουν την δυσaréσκεια προς τα δεξιά, να βγάλουν από το κάδρο την ΕΕ, το ΝΑΤΟ, το κεφάλαιο, τον ιμπεριαλισμό, την επιτροπεία.** Αυτό θα αποτελούσε την καλύτερη υπηρεσία για να συνεχίσουν την ίδια αντιλαϊκή πολιτική.

Όμως, παρά την τεράστια προσπάθεια του δεξιού και ακροδεξιού συρφετού των οργανωτών, το συλλαλητήριο στις 4/2 δεν κατάφερε να συγκεντρώσει τα «εκατομμύρια» διαδηλωτών που ονειρεύονταν. Δεν είμαστε πίσω στο 1992, η εθνικιστική υστερία γύρω από το Μακεδονικό δεν έχει ανταπόκριση στα μαχητικά κομμάτια της κοινωνίας και στον αριστερό κόσμο, όσο και αν προσπάθησαν να προσδώσουν «παλλαϊκό» χαρακτήρα στην συγκέντρωση προβάλλοντας την παρουσία του Μ. Θεοδωράκη.

Η παρουσία και η ομιλία του Μ. Θεοδωράκη στο συλλαλητήριο της 4/2 ήταν η πιο μαύρη σελίδα στην ιστορία του. Μια πλήρως αντιδραστική ομιλία, που ενσωμάτωσε όλη την εθνικιστική ρητορεία. Δεν ψέλλισε κουβέντα ενάντια στο ΝΑΤΟ, τις ΗΠΑ και την ΕΕ, δεν βρήκε κουβέντα να πει για τους σχεδιασμούς του ιμπεριαλισμού στα Βαλκάνια, για τα μνημόνια, την επιτροπεία της χώρας, κάλεσε τους συγκεντρωμένους (μεταξύ αυτών και το μπλοκ της Χρυσής Αυγής) σε «εθνική ενότητα», έδειξε ως «εχθρούς» τους «αριστεριστές» και μίλησε (μπροστά στους νεοναζί δολοφόνους) για «αριστερόστροφο φασισμό». Οι ομιλίες που ακολούθησαν, ήταν ακόμη πιο αποκαλυπτικές του ακροδεξιού πολεμοκάπηλου προσανατολισμού της συγκέντρωσης.

Η συμμετοχή της ναζιστικής Χρυσής Αυγής και άλλων εθνικιστικών οργανώσεων σε αυτό το συλλαλητήριο, παρότι μικρή ποσοτικά, δεν κάνει τίποτε άλλο από το να ξεπλένει τον εγκληματικό, ναζιστικό και φασιστικό χαρακτήρα των οργανώσεων αυτών. Και μόνο το γεγονός ότι η δολοφονική οργάνωση της Χρυσής Αυγής και οι υπόδικοι βουλευτές της δεν εμποδίστηκαν καν να κατέβουν με το

πανό και τα σύμβολά τους, ούτε καν εκδηλώθηκε ο παραμικρός διαχωρισμός των διοργανωτών από τους ναζιστές, είναι αρκετό για να γίνει κατανοητή η επιχείρηση «νομιμοποίησής» τους. **Όσοι διοργάνωσαν και συμμετείχαν στο συλλαλητήριο έχουν τεράστια ευθύνη, γιατί ουσιαστικά ανασύρουν τους χρυσαυγίτες από τον σκουπιδοτενεκέ που τους είχε πετάξει το αντιφασιστικό κίνημα και επιδιώκουν να τους εντάξουν ξανά στον «εθνικό κορμό».**

Σε αντιπαράθεση με όλους αυτούς, την προηγούμενη μέρα, η μεγάλη συμμετοχή εργαζόμενων και νεολαίας στην ενωτική αντιφασιστική συγκέντρωση στην πλατεία Ρηγίλλης το Σάββατο 3/2, ακύρωσε και πάλι τη φέεστα που είχε εξαγγείλει η Χρυσή Αυγή για τα Ίμια, θυμίζοντας το χρέος όλων μας στον αντιφασιστικό αγώνα.

Κατά τη διάρκεια του συλλαλητηρίου και μετά από αυτό, ομάδες φασιστών προσπάθησαν να επιτεθούν σε κοινωνικούς χώρους (Θέατρο Εμπρός), αλλά αποκρούστηκαν από τους αγωνιστές που βρέθηκαν εκεί για περιφρούρηση. Με τον ίδιο τρόπο αποκρούστηκε και η επίθεση στα γραφεία του NAP από τα MAT, που δεν σταμάτησαν τους φασίστες γιατί είχαν ως προτεραιότητα να χτυπήσουν την αντιφασιστική περιφρούρηση!

Το συλλαλητήριο στις 4/2 επιβεβαίωσε πλήρως τις καταγγελίες της ANTAPΣYA -και στη συνέχεια και πολλών άλλων δυνάμεων της μαχόμενης αριστεράς- για τον εθνικιστικό και ακροδεξιό χαρακτήρα αυτών των συγκεντρώσεων. Ότι δεν έχουν καμία σχέση με οποιαδήποτε αγωνιστική ή αντιιμπεριαλιστική «διάθεση», που υπάρχει στον κόσμο του αγώνα. Ότι τέτοια συλλαλητήρια είναι εχθρικά προς το λαϊκό εργατικό κίνημα και την αριστερά. Κάθε ταλάντευση στο θέμα του κάθετου διαχωρισμού από τα συλλαλητήρια αυτά –που δυστυχώς υπήρξαν από δυνάμεις της αριστεράς– είναι καταστροφική για το κίνημα και την αριστερά.

Η ANTAPΣYA ιεράρχησε εξ αρχής το θέμα των NATOϊκών και ιμπεριαλιστικών σχεδιασμών στα Βαλκάνια, την επιδίωξη της ελληνικής αστικής τάξης να αναβαθμίσει το ρόλο της στην περιοχή και την πλήρη υπηρέτησή τους από την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ. Πήρε πρωτοβουλία να καλέσει όλες τις οργανώσεις της μαχόμενης αριστεράς σε κοινή στάση και δήλωση με αιχμές την εναντίωση στα εθνικιστικά συλλαλητήρια, στο NATO, τον φασισμό και την κυβερνητική πολιτική, υπερασπίζοντας το δικαίωμα των λαών των Βαλκανίων στην ειρηνική συνύπαρξη και στον αυτοπροσδιορισμό χωρίς ντόπιους και διεθνείς «νονούς». Στο πλαίσιο αυτό, οργάνωσε σύσκεψη αριστερών οργανώσεων η οποία κατέληξε σε καταδίκη του εθνικιστικού συλλαλητηρίου και σε κοινή δήλωση 6 οργανώσεων. Ταυτόχρονα, η ANTAPΣYA ξεκίνησε μαζική καμπάνια με εξορμήσεις σε εργατικούς χώρους, σχολές, σχολεία και γειτονιές καλώντας τους εργαζόμενους και τη νεολαία να γυρίσουν τη πλάτη στο εθνικιστικό συλλαλητήριο. Στήριξε, τέλος, αποφασιστικά και ενωτικά τη σημαντική αντιφασιστική κινητοποίηση της 3/2, ενώ συμμετείχε στην περιφρούρηση στεκιών και πολιτικών χώρων την Κυριακή.

Η πρωτοβουλία αυτή θα συνεχιστεί, για να ηττηθούν τα ακροδεξιά, εθνικιστικά και πολεμοκάπηλα σχέδια. **Με την επιδίωξη οι δυνάμεις της μαχόμενης αριστεράς να μπορούν να προχωράνε στην αναγκαία κοινή δράση πάνω σε μια ξεκάθαρη αντιιμπεριαλιστική, διεθνιστική και αντικυβερνητική γραμμή, ξεπερνώντας τα όρια τόσο μιας «αριστερής-πατριωτικής» τοποθέτησης που δεν βλέπει ταξικό περιεχόμενο, όσο και μιας δήθεν «διεθνιστικής τοποθέτησης» χωρίς αντικυβερνητικό και αντιιμπεριαλιστικό περιεχόμενο.**

Δεν θα αφήσουμε την οργή του κόσμου να πισωγυρίσει προς τα δεξιά. Αντίθετα, μαζί με την εργατική τάξη και τον λαό θα κλιμακώσουμε τους αγώνες ενάντια στα σφαγιαστικά μέτρα της τρίτης και της επερχόμενης τέταρτης αξιολόγησης, ενάντια στις ιμπεριαλιστικές εξορμήσεις στα Βαλκάνια, ενάντια στον εθνικισμό, τον ρατσισμό, τη φασιστική απειλή, με σημαντικό σταθμό την επιτυχία της διεθνούς μέρας δράσης στις 17 Μάρτη. Η ANTAPΣYA θα δώσει τις δυνάμεις της σ' αυτές τις μάχες καλώντας όλη τη μαχόμενη αριστερά σε κοινό αγωνιστικό μέτωπο. Έχουμε τη δύναμη να νικήσουμε!

6/2/2018